

3 UCC: Ulogisk at placere ny uddannelse i Helsingør

4 Aalborg-professor sår tvivl om forudsætninger for nye uddannelser

6 Som at fodre en hund med sin egen hale

Den omrejsende adjunkt

786 kilometer om ugen. Så langt kører Charlotte Ormstrup i gennemsnit for at undervise i naturfag og kemi på VIA-adresser og kurser i hele Region Midtjylland. Med 10 nye uddannelsesstationer på vej får den omrejsende adjunkt snart følgeskab af flere undervisere, der skal pendle.

Læs mere på de følgende sider. >>

>> Artikel fortsat fra side 1

Et omflakkende arbejdsliv betyder, at undervisningsmaterialer som pipetter og pH-papir sjældent forlader adjunkt Charlotte Ormstrups bil.

Mandag i Skive, tirsdag i Vejle og onsdag i Silkeborg på Campus Blindslev. Torsdagen opdelt med undervisning i Skive og møde i Silkeborg, mens fredagen starter med undervisning i Naturvidenskabernes Hus i Bjerringbro før arbejdsugens sidste stop i Silkeborg.

I alt 786 kilometer, når transporten fra hjemmet i Kibæk uden for Herning bliver medregnet.

Sådan så kørselsopgørelsen ud for en gennemsnitlig arbejdsuge i slutningen af 2017 hos Charlotte Ormstrup, adjunkt på VIA UC med linjefag i N/T (natur og teknologi) og F/K (fysik og kemi).

Igennem snart fem år har hun med afsæt i Campus Silkeborg været omrejsende underviser på flere adresser under VIA og på kurser under professionshøjskolens efter- og videreuddannelse i hele Region Midtjylland. Et omflakkende arbejdsliv, som hun deler med flere kolleger i VIA, og som i hendes tilfælde betyder, at undervisningsmaterialer som pipetter og pH-papir sjældent forlader bilen.

“Jeg holder utroligt meget af variationen i mit arbejde, og jeg kan godt lide, at der er brug for mig mange steder. Da jeg startede i jobbet for fem år siden, valgte jeg selv at blive ansat med både Skive og Silkeborg som mit ansvarsområde. Den øvrige kursusvirksomhed skyldes, at hele regionen opgraderer folkeskolelærerne i N/T. Det er en helt central opgave for VIA at sprede sine aktiviteter ud i hele Midtjylland”, fortæller Charlotte Ormstrup.

Småopgaver falder mellem to stole

Regeringens plan om allerede i år at etablere 10 nye uddannelsesstationer uden for de store byer vil efter alt at dømme kun betyde enkelte nye faste underviserjob på professionshøjskolerne og erhvervsakademierne.

Mellem 500 og 1.000 studiepladser skal oprettes uden for de store byer, og forventningen er, at det meste af undervisningen skal varetages af medarbejdere, der kommer til at pendle mellem campus og de små udbudssteder, ligesom Charlotte Ormstrup.

Hun arbejdede som folkeskolelærer i 19 år, før hun kom til VIA. Hun siger, at der er stor forskel på at være omrejsende adjunkt og fast medarbejder ét sted.

“Der er gode folk alle vegne, men jeg kan virkelig savne den tætte kontakt til kolleger, der har samme jobindhold som mig. I mange sammenhænge er jeg efter fem år stadig “ny”, fordi det tager tid at opbygge et nært forhold til folk. Det tager også tid at forstå de arbejdspladser, man ikke er tilknyttet på daglig basis”, forklarer hun.

De dage, hun er i Skive, bruger hun hovedparten af sin tid med de studerende. Og alligevel synes hun ikke, at de altid får tid nok med deres underviser.

“Forleden kom jeg forbi to studerende på gangen, og fordi jeg så dem, slog det mig, at der var noget med deres praktikophold, jeg skulle have styr på. Der er mange af den type småopgaver, som risikerer at falde ned mellem to stole, hvis man ikke lige får talt med de andre undervisere”, påpeger Charlotte Ormstrup.

Det piner hende også, at laboratoriet i Skive ikke er blevet brugt i to år.

“De år, hvor der ikke er studerende nok til linjefaget, er lokalerne aflåst. De år, hvor der er undervisning, er der ingen faste facilitatorer. Det er vanskeligere at trække et levende studiemiljø i gang på N/T, end hvis der var lærerkræfter til stede hele tiden”, fastslår hun.

Skal man have et arbejdsliv som hendes til at fungere nogenlunde fornuftigt, kræver det flere ting, mener 52-årige Charlotte Ormstrup:

1. At man kan bruge tiden i sin bil på noget, man holder af. Fx høre radio eller koble fra og tænke.
2. At man har en vis livs- og undervisererfaring, så man ikke skal starte fra bunden hele tiden.
3. At man ikke har små børn, der skal hentes inden for institutionernes åbningstid
4. At man kan finde ud af at køre solo
5. At man har sin ledelses accept af og opbakning til at kunne tilrettelægge frit.

Især det sidste er afgørende, fastslår VIA-adjunkten.

“Hvis ikke jeg havde stor frihed til at planlægge mine dage, så ville det blive for surt. Jeg prøver så vidt muligt kun at skulle møde på én adresse om dagen – det lykkes ikke altid”.

Hun prøver også at indbygge nogle åndehuller i sin planlægning, fx en hjemmearbejdsdag, så hun lige kan samle sig:

“Hvis ikke jeg havde min leders forståelse for, at det er helt nødvendigt, så tror jeg, det ville ramle. Men jeg kender stadig ikke mine kolleger”. <<

“Jeg kan godt lide, at der er brug for mig mange steder. Men efter fem år kender jeg stadig ikke mine kolleger”, siger Charlotte Ormstrup

UCC:

Ulogisk at placere ny uddannelse i Helsingør

Viljen er stor, men uddannelsesdirektør frygter, at både rekrutteringsgrundlag og fagmiljø er for spinkelt i Helsingør, hvor regeringen har placeret en af 10 nye uddannelsesstationer.

Regeringens planer om at udbyde en delvis læreruddannelse i Helsingør allerede til sommer møder dybe panderynker hos den uddannelsesansvarlige direktør Tove Hvid på professionshøjskolen UCC.

Det er UCC, der skal stå for etableringen af uddannelsesstationen, som efter planen skal tiltrække mellem 30 og 40 nye lærerstuderende fra hele den nordsjællandske region.

Placeringen i Helsingør er dog langt fra optimal, mener Tove Hvid.

“Manglen på lærere er særligt stor i det nordvestlige hjørne af Nordsjælland omkring byer som Frederiksværk og Helsingør. Hvis ideen er at rekruttere studerende, der ikke ellers vil søge om optagelse, så er det ulogisk at placere en uddannelsesstation i Helsingør. Derfra er det i forvejen nemt for de unge at tage kystbanetoget direkte ind til Campus Carlsberg”, forklarer Tove Hvid.

Miljøet findes allerede

Også professionshøjskolernes rektorformand, Stefan Hermann, mener, at placeringen af læreruddannelsen virker uigenomtænkt.

“Jeg deler regeringens ambition om at skabe et balanceret uddannelsesudbud, der dækker hele landet. Samtidig ved vi, at et stærkt fagmiljø forudsætter flere ting: en dedikeret værtsby, en robust økonomi, et godt fagligt miljø, og især at man kan tiltrække nok studerende. Med placeringen i Helsingør bliver det en stor opgave at sikre tilstrækkeligt med studerende”, siger Stefan Hermann.

At læreruddannelsens nye værtsby er begejstret, behøver hverken rektorformand eller UCC's uddannelsesdirektør at tvivle på. Til Helsingør Dagblad siger den konservative borgmester Benedikte Kiær, at planen passer som fod i hose til kommunens ambitioner om at få flere uddannelser til byen og opbygge en campus.

I Helsingør er det på tale at lægge stationen i samme bygning som voksenuddannelsescentret.

Men en UCC-campus findes allerede i Nordsjælland, påpeger uddannelsesdirektør Tove Hvid.

“Det tager tid at etablere gode samarbejder med fx praktiksteder og skabe et undervisningsmiljø med et højt fagligt niveau. Meget af det findes i forvejen i Hillerød, hvor UCC uddanner socialrådgivere, pædagoger og meritlærere”, siger hun.

For at sikre både uddannelseskvalitet og et godt arbejdsmiljø for underviserne vil UCC gøre brug af sine erfaringer fra Bornholm, der også har et lille miljø. Underviserne fra det faglige fællesskab i Campus Carlsberg varetager på skift undervisningsopgaver på Bornholm, forklarer Tove Hvid.

“Det er en model, der sikrer, at et lille miljø med få medarbejdere kan trække på forskning, didaktisk kompetence, kollegialt fællesskab og iderigdom fra et stort fagligt miljø. Og medarbejdernes motivation er en vigtig forudsætning”, pointerer UCC's uddannelsesdirektør. <<

Økonomiprofessor sår tvivl om forudsætninger for nye lokale uddannelser

Det koster 160 millioner at placere 500-1.000 nye uddannelsespladser uden for de store byer, hvor der ifølge uddannelsesministeren er efterspørgsel efter en bestemt arbejdskraft. For under halvdelen af beløbet kunne man fx have reddet de små sprogfag på universiteterne, vurderer økonomiprofessor. Og den høje pris er ingen garanti for god uddannelseskvalitet, påpeger både han og underviserne selv.

Udsigten til, at der skal ansættes op til 50 nye undervisere på erhvervsakademierne, burde glæde lektor Erik Lomstein, der repræsenterer faggruppen i DM's politiske arbejde. Alligevel er hans begejstring til at overse, selv om regeringen har besluttet, at der skal etableres 10 nye uddannelsesudbud uden for de store byer i løbet af 2018. Heraf er seks erhvervsakademiuuddannelser.

“En vis spredning er en rigtig god idé, når man skal rekruttere unge til erhvervsakademierne. Men den plan, regeringen er landet på, virker ulogisk, når man kigger på både geografi og omfang. Arbejdet bærer præg af, at man ikke har lyttet til os, der kender forudsætningerne for at skabe gode undervisermiljøer”, siger Erik Lomstein.

Også økonomiprofessor Per Nikolaj Bukh på Aalborg Universitet sår tvivl om det bæredygtige i regeringens plan.

Prisen for at uddanne en markedsføringsøkonom eller en automationsteknolog stiger med måske 50-100 procent for de udlagte årsværk, fordi holdstørrelserne bliver meget små, forklarer han.

“Man går glip af alle stordriftsfordele, og det bliver samtidig særdeles vanskeligt at skabe miljøer, der er fagligt befordrende for både medarbejdere og studerende. Selv om det bliver voldsomt meget dyrere at uddanne de 500-1.000 unge, som ambitionen lyder, så er der stor chance for, at uddannelseskvaliteten bliver ringere”, siger Per Nikolaj Bukh.

160 millioner frem til 2021

Ifølge uddannelses- og forskningsminister Søren Pind har regeringens mål med at oprette de nye lokalafdelinger været at gøre det nemmere for unge uden for de store byer at tage en uddannelse.

“Samtidig vil virksomheder ude i landet, som efterspørger kvalificeret arbejdskraft, få nemmere ved at rekruttere medarbejdere og få den arbejdskraft, de har brug for”, skriver Søren Pind i en mail til DM Professionshøjskoler.

De nye lokalafdelinger får et særskilt økonomisk tilskud. Regeringen har afsat 160 millioner kroner fra 2018 til 2021, heraf 50 millioner til opstarten.

Økonomiprofessor Per Nikolaj Bukh minder om, at etableringen af de små udbudssteder sker, samtidig med at sek-

FAKTA OM DE NYE UDDANNELSESSTATIONER:

Hvor mange?

10 – fire professionsbacheloruddannelser og seks erhvervsakademiuuddannelser.

Hvordan?

På en uddannelsesstation skal de studerende kunne tage op til 50 pct. af deres uddannelse. Resten skal foregå på campus i den nærmeste større by.

Hvor mange nye studiepladser?

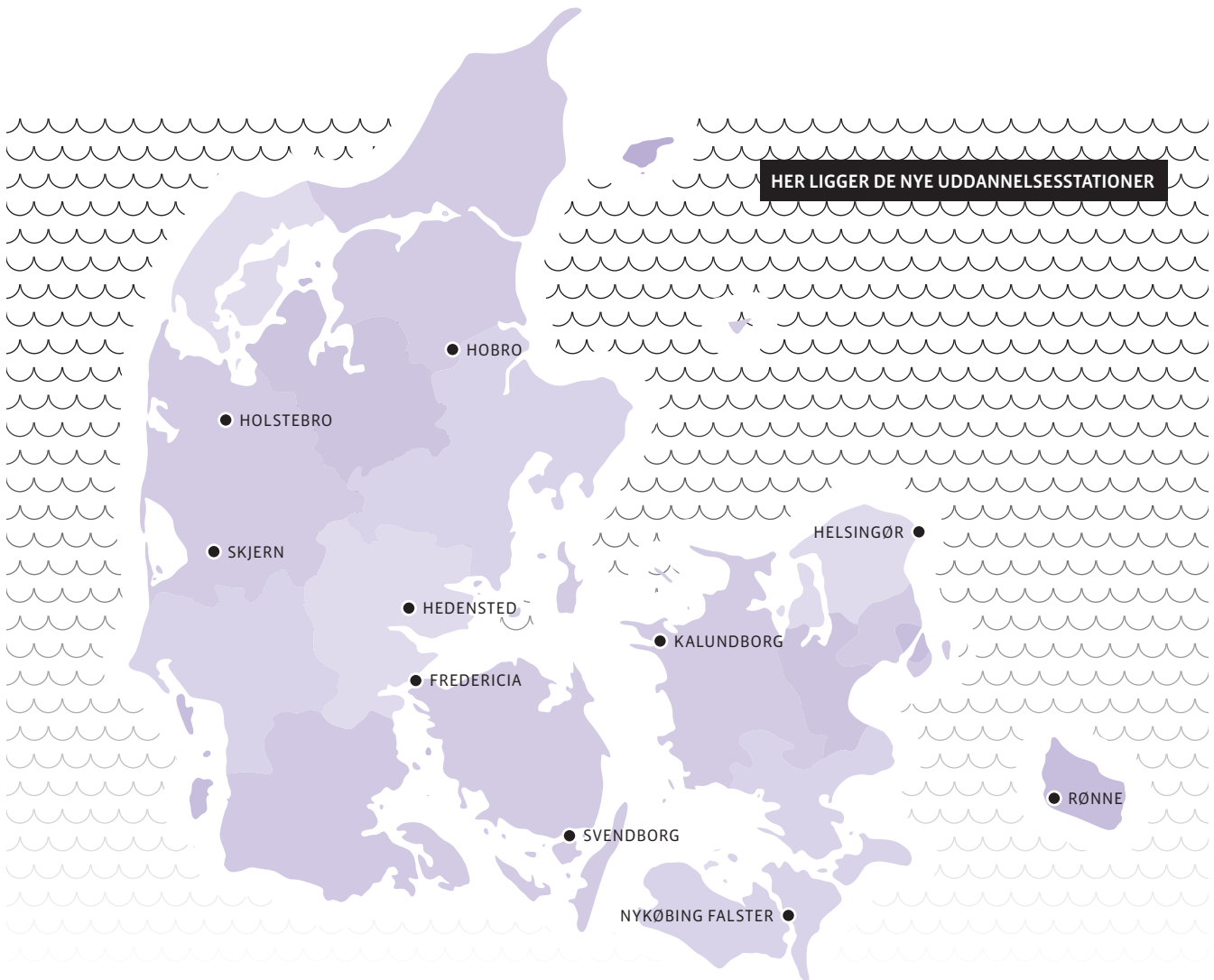
500-1.000.

Hvor mange nye underviserjob?

Endnu uvist!

Hvor?

- HOBRO: professionsbachelor, eksport og teknologi
- HOLSTEBRO: professionsbachelor, produktionsteknik
- SKJERN: erhvervsakademiuuddannelse, markedsføringsøkonomi
- HEDENSTED: erhvervsakademiuuddannelse, automationsteknologi
- FREDERICIA: erhvervsakademiuuddannelse, automationsteknologi
- SVENDBORG: erhvervsakademiuuddannelse, serviceøkonomi
- KALUNDBORG: professionsbachelor, bioanalytiker
- HELSINGØR: professionsbachelor, lærer
- NYKØBING FALSTER: erhvervsakademiuuddannelse, produktionsteknologi
- RØNNE: erhvervsakademiuuddannelse til datamatiker og en overbygningsuddannelse i innovation og entreprenørskab.

toren skal beskære sine budgetter med to pct. om året som følge af omprioriteringsbidraget.

“Derfor ville det være mere logisk, hvis regeringen blandede sig meget hårdere i den overordnede landsdækkende uddannelsesplanlægning. Der er ingen ræson i, at to campusser tæt på hinanden udbyder helt ens uddannelser”, pointerer Aalborg-professoren.

Det er de allerede eksisterende akademier og professionshøjskoler, der skal varetage undervisningen i de nye lokalafdelinger.

“Det bedste for kvaliteten vil være, at alle undervisere deler deres tid mellem en lokalafdeling og campus, så længe de ikke skal pendle urimeligt langt. Det vil blive rigtig svært at tiltrække dygtige folk til steder, hvor der er en, højst to faste medarbejdere”, vurderer erhvervsakademiuundervisernes repræsentant i DM, Erik Lomstein.

S undrer sig over det faglige grundlag

Et Danmark i bedre balance, som regeringen har døbt sin plan, er vanskeligt at få øje på, når man kigger på placeringen af de 10 nye uddannelsesstationer, mener økonomiprofessor Per Nikolaj Bukh.

“Man udbyder to nye automationsteknologuddannelser i Østjylland med mindre end 50 kilometers afstand, og i forvejen ligger der en i Horsens. Samtidig lægger regeringen dele af en læreruddannelse i en by, hvor de unge med lethed kan tage et tog til eksisterende campusser i Hillerød og København. Det gør lidt ondt i mig at tænke på, at vi for mindre end halvdelen af det, som hele denne øvelse koster, fx kunne have reddet de udsultede fremmedsprogsuddannelser”, siger Per Nikolaj Bukh.

Hos socialdemokraterne undrer man sig også over placeringen af de 10 nye lokalafdelinger. Uddannelsesordfører Christine Antorini har nu bedt minister

Søren Pind om adgang til at se det faglige grundlag for at placere den nye læreruddannelse i Helsingør.

Til DM Professionshøjskoler siger uddannelsesministeren i en mail om placeringen, at “vores fremskrivning viser, at der bliver brug for flere lærere i Region Hovedstaden, og lige nu findes læreruddannelsen kun på Frederiksberg, Vesterbro og Bornholm. Det er også nemt for studerende fra Hillerød og omegn at tage til Helsingør”.

Erik Lomstein vil blive dybt overrasket, hvis blot én af de nye erhvervsakademier og professionsbacheloruddannelser kan tiltrække mere end 10 studerende.

“Det vil være ærgerligt at ansætte og instruere nye kolleger, som vi så kan vinke farvel til, når det viser sig, at regeringens plan for en bedre regional dækning ikke er skabt på basis af et ordentligt forarbejde”, siger akademiundervisernes DM-repræsentant. <<

“Som at fodre en hund med sin egen hale”

Mere administration, bureaukrati og flere undefinerbare kvalitetskrav, mens den årlige sparekniv stadig skal svinges. Der bliver en del udfordringer med det kommende bevillingssystem, mener Danske Professionshøjskoler og Danske Erhvervsakademier.

Med den kommende bevillingsreform skal pengene til på de videregående uddannelser uddeles på en ny måde. Flere af de berørte parter ved endnu ikke, hvad det reelt kommer til at betyde for deres område, men de er enige om, at reformen indeholder nogle knaster.

Bevillingssystemet, der træder i kraft 1. januar 2019, er en økonomisk babuskadukke i tre dele. Det omfatter et grundtilskud på 25 procent, der skal forhandles hvert fjerde år, et aktivitetstilskud på 67,5 procent, der afhænger af antallet af aktive studerende, og et resultattilskud på 7,5 procent, der afhænger af de studerendes studietid og efterfølgende beskæftigelsesgrad.

Med reformen er der også aftalt et løft til pædagoguddannelsen, som ifølge lektor og tillidsrepræsentant Tommy Dalegaard Madsen fra pædagoguddannelsen på UCC er en historisk underprioriteret uddannelse i forhold til de andre professionsuddannelser. Han kender dog endnu ikke den økonomimodel, der kommer til at gælde for den kommende fusion af UCC og Metropol, og hvordan de kommer til at mærke det løft, der ligger i reformen.

“Vi venter i spænding som tillidsfolk og som undervisere. Vi har stået i denne virkelighed i mange år, hvor det er blevet sværere og sværere at levere en høj kvalitet på pædagoguddannelsen, fordi bevillingerne har været historisk lave. Så vi håber det bedste”, siger Tommy Dalegaard Madsen.

Et nulsumsspil

Men et løft til pædagoguddannelsen er ikke entydigt positivt, mener Tommy Dalegaard Madsen. For det økonomiske løft til pædagoguddannelsen skal komme fra andre professionshøjskoleuddannelser, da modellen skal være “udgiftsneutral”.

“Når man så er en stor professionshøjskole, så tager man grundlæggende fra den ene uddannelse og giver til den anden. Det er som at fodre en hund med sin egen hale. Man får måske mere på grundbevillingerne, men det ændrer ikke noget væsentligt, når man fortsætter 2-procentsbesparelserne”, siger Tommy Dalegaard Madsen.

BEVILLINGSREFORMEN

Fra 1. januar 2019 bliver universiteterne finansieret gennem en ny bevillingsmodel, der består af tre elementer:

- Et grundtilskud, der forhandles hvert fjerde år (25 procent)
- Et aktivitetstilskud, der som taxametersystemet i dag afhænger af antallet af aktive studerende (67,5 procent)
- Et resultattilskud, der afhænger af de studerendes studietid og efterfølgende beskæftigelsesgrad (7,5 procent).

Bevillingsreformen omfatter også et løft til pædagoguddannelsen og et særskilt grundtilskud til understøttelse af decentrale uddannelsesudbud uden for de fire store universitetsbyer.

Og netop regeringens såkaldte omprioriteringsbidrag på 2 procent årligt på de videregående uddannelser er ikke tænkt ind i bevillingssystemets fokus på kvalitet, der også skal måles, påpeger rektor for Professionshøjskolen Absalon, Camilla Wang.

“Bevillingssystemet vil stille større krav, for vi skal, som institution, producere mere data end hidtil. Det vil betyde mere administration og bureaukrati, men for færre og færre penge, for det skal ske inden for den samme lønsum”, siger hun.

Stefan Hermann, der er formand for Danske Professionshøjskoler, mener også, at det er nødvendigt at se det nye bevillingssystem i lyset af omprioriteringsbidraget.

“Mellem år 2016 og 2021 løber de årlige besparelser på 2 pct. op i 1,7 mia. kr. på professionshøjskolerne. Her er tiltag som for eksempel de nye tilskud på 2 mio. kr. til udbud af uddannelser uden for de større byområder et meget beskedent plaster på såret”, siger han.

Rektor på Professionshøjskolen Absalon, Camilla Wang mener også, at den øgede administration sammen med de årlige 2-procentsbesparelser risikerer at blive en negativ spiral.

“Det vil udhule de ressourcer, vi som institution har til at lave gode uddannelser og god undervisning, som igen er noget af det, vi bliver målt på”, siger rektoren.

Også den metode, man har tænkt sig at måle kvaliteten på de videregående uddannelser på i forhold til bevillings-systemet kan godt bekymre rektor Camilla Wang.

“Man har endnu ikke sikre indikatorer på kvalitet. Derfor er der også afsat penge til en forskningsindsats, der skal finde de indikatorer. Men mens det pågår, bruger man Uddannelses-zoom, som baserer sig på studerendes besvarelser af forskellige forhold. Og det er jo blot en slags tilfredshedsmåling”, siger hun.

Beskæftigelse på alle parametre

Camilla Wang bakkes op af formanden for Danske Erhvervsskoler, Niels Egelund, der ligeledes mener, at metoden til at måle på kvalitet risikerer at fokusere mere på tilfredshed end egentlig kvalitet.

“Perspektivet skal flyttes til at være et udtryk for det sammenspil, der er

mellem den enkelte studerende, uddannelsesstedet og studiekammeraterne, i et fælles forsøg på så højt et læringsudbytte som muligt”, siger Niels Egelund.

Niels Egelund kalder det også en skærpelse, at resultattilskuddet, der afhænger af de studerendes studietid og efterfølgende beskæftigelsesgrad, ikke længere skal operere med dimitterledighed, men en generel arbejdsmarkedsledighed.

“Dimittendledigheden er på ca. 10-12 procent, mens arbejdsmarkedsledigheden er på ca. 4-5 procent. Derudover knytter man økonomien til både beskæftigelsesgraden og dimensioneringen, så der sker en dobbeltstyring, der opretholder flere administrative systemer. Det er ufornuftigt”, siger Niels Egelund.

Den kritik nikker rektor på Professionshøjskolen Absalon Camilla Wang genkendende til.

“Der er mange parallelle processer, som vi, som institution, skal forholde os til og lægge arbejde og energi i, og

samtidigt bliver der færre og færre penge at gøre det for”, siger hun.

Også formand for Danske Professionshøjskoler Stefan Hermann stiller sig kritisk over for fokussen på beskæftigelse i den kommende bevillingsreform.

“Det er altid problematisk, når man forsøger at regulere et tungt uddannelsessystem på baggrund af et agilt arbejdsmarked. Det betyder nemlig, at både økonomien og størrelsen på studenterårgangene reguleres på baggrund af en situation, der måske slet ikke er aktuel, når de studerende er færdige”, siger Stefan Hermann.

Formanden mener også, at det er et problem, at dimensioneringen udelukkende tager afsæt i nationale ledighedstal, når der er “store regionale forskelle”.

“Det skaber for eksempel problemer i Midtjylland, hvor der er et stort behov for ansatte til designvirksomheder. Alligevel har VIA University College fået begrænset sine studiepladser, fordi ledigheden er for høj andre steder i landet”, siger Stefan Hermann.

“Derudover kan de lavere bevillinger i sidste ende gå ud over kvaliteten. Det skyldes, at færre midler for eksempel kan føre til undervisning på større hold eller mindre feedback. Det er selvfølgelig altid problematisk, når besparelser forhindrer os i at levere fremragende undervisning til vores studerende”, afslutter han. <<

Sturt, sturt nummer

Efter at have stået i spidsen for en centraliseringspolitik på uddannelsesområdet gennem institutionsdannelser i professionshøjskoler og erhvervsakademier har Venstre-regeringen under stor medieanfars proklameret, at man nu har ændret politik og vil arbejde for et Danmark i bedre balance.

Super. Det var på tide.

Hvordan er det så lige, vi gør det?

Hvis du endnu ikke har fundet løsningen, kan du glæde dig til at finde den i dette nummer af Magisterbladet. Måske en uhensigtsmæssig prioritering, hvis målet er at optimere uddannelsesmuligheder i yderområderne. Måske en yderst hensigtsmæssig prioritering, hvis målet er at optimere et regeringspartis overlevelse for skattemidler. Vi lever vel i en globaliseret verden, så når de kan i Rusland og Tyrkiet, kan vi vel også godt lære lidt af dem. Det behøver ikke at være så surt alt sammen.

Når vi nu har ordnet det problem, er der så lige det tilbage med at motivere underviserne.

Overenskomstforhandlingerne er endelig kommet i gang på vores område af det statslige arbejdsmarked. Vi har krav om præciseringer i aftaler om opfølgning og anerkendelse af den tid, der bruges på undervisning og forskning, samt større gennemsigthed om tilrettelæggelse af arbejdet.

Fra Finansministeriets side er kravet, at lønnen skal aftales lokalt, ikke centralt.

Mens vi forbereder os på at sende mennesker til Mars, kan vi måske forsøge os med at lytte til, hvad en forhandlingsmodpart har af løsningsforslag, for at kunne skabe bedre rammer for at yde en indsats af egen fri vilje.

Ellers ender det sture kanonkongenummer måske med et brag og andre kommunikationsformer end samtale og samarbejde.

Det har de ligesom prøvet udeomkring i den store verden.

Så det må vi nok osse hellere.

Vi lever vel i en globaliseret verden. <<

Dansk
Magisterforening

Blink blink! Medlemsarrangementer i foråret

Vil du gerne høres i den heftigt verserende debat om uddannelseskvalitet i professionshøjskole- og erhvervsakademisektoren? Så kom til temamøde den 20. april, i Vejle Center Hotel. Alle medlemmer er velkomne, og arrangementet inklusive frokost er gratis. DM har desværre ikke mulighed for at dække hverken transporten eller den tabte arbejdsfortjeneste. For yderligere info, kontakt Monica Jørgensen på moj@dm.dk

Temadagen ligger i forlængelse af forårets seminar for tillidsrepræsentanter på professionshøjskoler og erhvervsakademier. Det finder sted 19. april, også i Vejle. Her bliver omdrej-

ningspunktet arbejdstidstilrettelæggelse og de muligheder og rammer, som tillidsrepræsentanter har for at rådgive medlemmerne på området. Ved samme lejlighed vil overenskomstresultatet blive gennemgået.

Et andet arrangement af interesse for især DM's undervisere på læreruddannelsen finder sted i Finland den 7.-9. maj 2018. Det er Åbo Akademi, der lægger hus til konferencen, som er den 15. af sin slags. Prisen for at deltage, hvis man melder sig til før 15. marts, er 350 euro. Efter den dato er prisen 400 euro. DM er medarrangør.

Du kan finde yderligere information på www.ntnu.no/nordisk16